

Dit concert grijpt plaats onder de auspiciën van het College van Burgemeester en Schepenen van de Stad Oostende, de Bestendige Deputatie van de Provincie West-Vlaanderen, het Ministerie van Cultuur (Dienst voor Volksontwikkeling), het Cultureel Centrum van Oostende, en de Heer R.V. De Ramée, directeur-afgevaardigde beheerder van het Kursaal.

APOTEKER
H. CAENEN

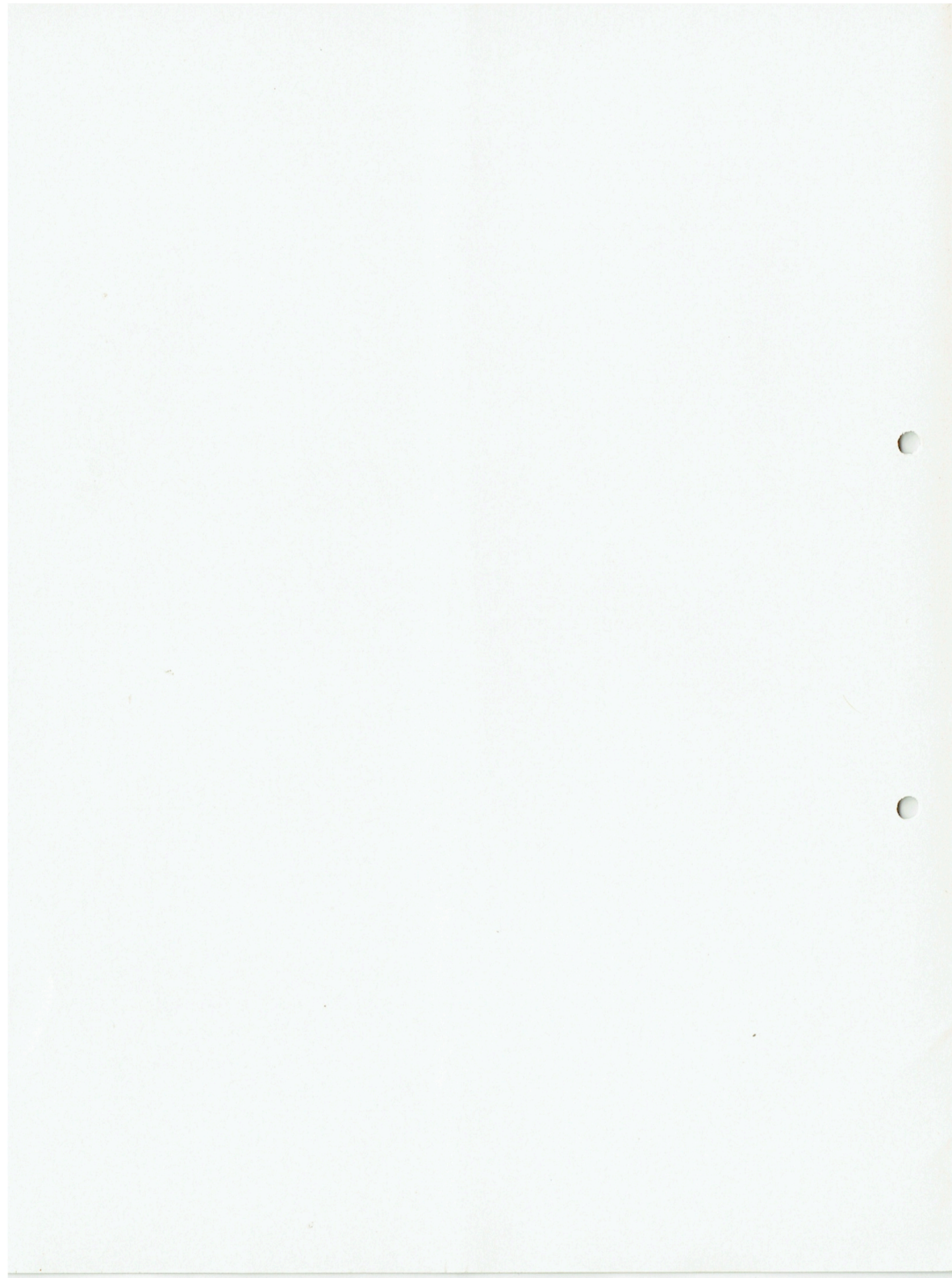
OOSTENDE

Een speciaal woord van dank aan de Bescherm-
leden waarvan de namen hier volgen, die door
hun milde giften en geestdriftige medewerking er
ruimschoots toe bijdragen tot het wellukken van
deze Oostendse Winterconcerten.

BESCHERMLEDEN :

Mevrouw I. COUSSEMENT
De Heer Dr. en Mevrouw J. GRAUWELS
De Heer M.F. MICHIELS
Mevrouw H. MYLLE
Mevrouw H. SERRUYS - VAN SIELEGHEM
De Heer en Mevrouw D. UREEL
De Heer en Mevrouw J. VAN COILLIE
De Heer en Mevrouw R. VAN COILLIE

De Jaargetijden

ORATORIUM VAN JOZEF HAYDN

Gecomponeerd in 1799-1800

Eerste uitvoering op 24 april 1801 in het Schwarzenberg Paleis te Wenen.

PERSONAGES

SIMON, een pachter	Jules BASTIN, bas
HANNE, zijn dochter	Liane JESPERS, sopraan
LUKAS, een jonge landbouwer	Sylvain DERUWE, tenor

LANDVOLK - JAGERS

KOOR « CANTABILE », Knokke - Heist (voorbereiding J. Maertens)

KOOR VAN DE CONCERTVERENIGING (voorbereiding St. Dombrecht)

SYMFONIE ORKEST

ALGEMENE LEIDING

GEORGES MAES

DE LENTE

1. Inleiding
Recitatief (Simon, Lukas, Hanne)
2. Koor
3. Recitatief (Simon)
4. Aria (Simon)
5. Recitatief (Lukas)
6. Terzet en Koor (Lukas, Simon, Hanne, Koor)
7. Recitatief (Hanne)
8. Vreugdelied (Hanne, Lukas, Simon, Koor)
9. Koor (Hanne, Lukas, Simon, Koor)

DE ZOMER

10. Recitatief (Lukas, Simon)
11. Recitatief (Hanne)
12. Terzet en Koor (Hanne, Lukas, Simon, Koor)
13. Recitatief (Simon)
14. Recitatief (Lukas)
15. Kavatine (Lukas)
16. Recitatief (Hanne)
17. Aria (Hanne)
18. Recitatief (Simon, Lukas, Hanne)
19. Koor
20. Terzet met Koor (Lukas, Hanne, Simon, Koor)

PAUZE

DE HERFST

21. Inleiding
Recitatief (Hanne)
22. Recitatief (Lukas, Simon)
23. Recitatief (Hanne, Simon, Lukas)
24. Duet (Lukas, Hanne)
25. Recitatief (Simon)
26. Aria (Simon)
27. Recitatief (Lukas)
28. Koor
29. Recitatief (Hanne, Simon, Lukas)
30. Koor

DE WINTER

31. Inleiding
32. Recitatief (Simon, Hanne)
33. Recitatief (Lukas, Hanne, Simon)
34. Lied met Koor (Hanne, Koor)
35. Terzet en dubbelkoor (Simon, Lukas, Hanne, Koor)

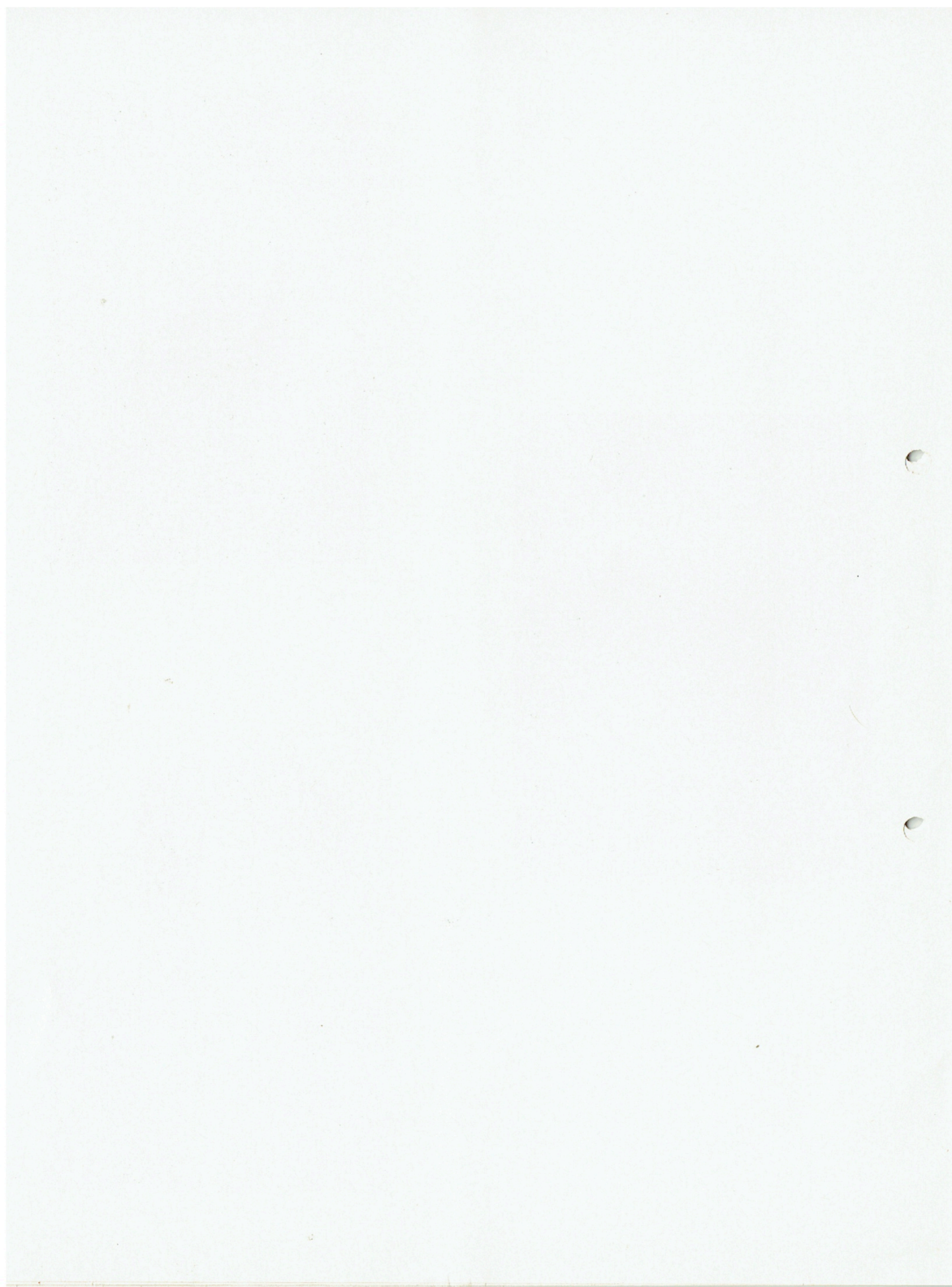
L. JESPERS

J. BASTIN

S. DERUWE

JOZEF HAYDN

(1732 - 1809)

De historische betekenis van Haydn ligt in het feit, dat hij de twee divergerende stromingen, die ook in de muziek van de 18de eeuw aanwezig zijn, de «galante» en de «expressieve» stijl, tot een nieuw geheel heeft samengesmolten. De galante schrijfwijze werd gekenmerkt door het bij voorkeur gebruik maken van korte, pregnante motieven, terwijl de expressieve stijl het zocht in meer iangademige melodieën. De eerste was overwegend zonnig, optimistisch, in de tweede kwamen vaak sombere stemmingen naar boven.

Haydn's muziek is strikt menselijk, zij spreekt direct aan en vermijdt alle valse pathos; als zodanig past zij niet meer in de formalistische en aristocratische hofcultuur van de rokoko.

Haydn is de schepper, de vader geworden van het classicisme in de muziek. De typisch klassieke schrijfwijze bereikte Haydn eerst ca. 1780. In zijn symfonieën en strijkkwartetten heeft hij aan de spanningen tussen de tegenstelde krachten, die in zijn tijd leefden absoluut-muzikale vorm gegeven. In de vormen die een dramatisch karakter hebben, bijv. in de opera, heeft hij zich evenwel niet zo representatief kunnen uiten. Daarentegen was het hem wel gegeven, in de epische vormen van oratorium en mis belangrijke werken te schrijven. Zijn twee oratoria, De Schepping en De Jaargetijden, vormen als het ware de bekroning van zijn streven en zijn scheppen. Hierin kon hij zich tot de gehele mensheid richten.

Op dezelfde wijze als bij «De Schepping» ontwierp de tekstdichter baron van Swieten, voor «De Jaargetijden» de verdeling van de stof in aria's, ensembles, koren en recitatieven; terwijl zijn occasionele aanduidingen nog verder gingen. De grotere moderniteit van dit tekstboek ten opzichte van «De Schepping», blijkt bijvoorbeeld uit het feit, dat de typische Barokke scheiding tussen het objectieve verhaal en de subjectieve reflectie nu geheel en al is opgeheven: koren en aria's zijn als regel even «handelend» als de recitatieven. Deze laatste zijn drager van een verklarende verbindende tekst geworden, en als zodanig is er gelegenheid te over voor toonschildering. De aria's vertonen eveneens een bonter beeld dan die uit «De Schepping». In verband met de landelijkheid van het onderwerp zijn ook eenvoudige, lied-achtige aria's, zogenaamde cavatina's, opgenomen. Van de koren is nr. 2 in liedstijl gehouden, terwijl nrs. 19, 29 en 31 beweeglijke scenes brengen.

Van nr. 29 zei Brenet zeer snedig: «C'est tout l'équipage du prince Esterhazy qui galoppe, crie, chante, sonne». De directe overgang van het voorafgaande recitatief naar dit koor was door van Swieten voorgeschreven. Ook bij het even drastisch gecomponeerde nr. 31 had van Swieten vérgaande voorschriften verstrekt.

Haydn beklagde zich later niet zozeer over de vingerwijzingen van de baron als wel over de soms al te realistische tekst, en «hoe moeilijk het hem viel in vervoering te geraken door het «Heisasa, hopsasa, lang leve de wijn».

